

[POŁACHTELEK *sb m*

połachtelek a. pułachtelek.

A sg połacht(e)lek.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od niezaświadczonego u nas „polachtel”: pół beczułki będącej jednostką miary objętości piwa:

Wyrażenie: »połachtelek piwa«: [Klasztorowi] na Świątki dają pół korca jagieł, półtora grochu, pół połcia słonin, półachtelek piwa i po kawalcu soli. LustrSand 64.

KO